

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. října 2023 o odvolání obžalovaného XXX, narozeného XXX, XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. května 2023, č. j. 12 T 210/2022-127,

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody na jeden rok s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou roků se stanovením povinnosti ve zkušební době dle svých sil nahradit nemajetkovou újmu trestnou činností způsobenou. Dalším výrokem potom okresní soud v rámci adhezního řízení uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené XXX na náhradě nemajetkové újmy částku 70 000 Kč a tato poškozená byla se zbytkem svého nároku odkázána na občanskoprávní řízení.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný dopustil uvedeného trestného činu tím, že dne XXX. 2021 v době od XXX hodin do XXX hodin v XXX, XXX, v prostorách masážního salónu, v průběhu objednané masáže zad, kterou prováděl XXX, narozené XXX, jež se nacházela ve zranitelné poloze a v podřízené pozici se sníženou obranyschopností, když ležela nahá na masážním lehátku s důvěrou k jeho osobě jako masérovi, zneužil situace a přiložil XXX a po dobu několika sekund jí bez jejího souhlasu prováděl stimulaci v XXX.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný, který jej napadl v celém rozsahu. Podstatou odvolacích námitek je nesouhlas obžalovaného se skutkovým zjištěním okresního soudu a nesprávným hodnocením důkazů, především výpovědi poškozené. Obžalovaný zde znovu prezentuje svoji obhajobu v tom, že pokud došlo k doteku v intimních partiích poškozené, došlo k tomu nedopatřením, kdy výpověď poškozené a svědkyně XXX považuje za nevěrohodné. Okresnímu soudu jsou vytýkány nedostatky v jeho odůvodnění, neboť se nezabývá všemi rozhodnými skutečnostmi a po právní stránce obžalovaný především namítá, že okresní soud nezjišťoval skutečnosti, z kterých by bylo možno dovodit, že by mohlo dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu, pokud jde o skutečnost, zda měl obžalovaný v rámci činu uspokojovat svůj pohlavní pud, což nebylo prokázáno.

V rámci doplnění odvolání se obhájce obžalovaného odkazoval na svou závěrečnou řeč, v které bylo především namítáno, že též obžalovaný popisuje logickým způsobem svoji skutkovou verzi spočívající v dotyku nedopatřením. Obžalovaný dále spatřoval řadu nelogičností ve výpovědi poškozené, kdy například konstatoval, že pokud měla poškozená při první masáži mít nepříjemné pocity, že ji obžalovaný záměrně vkládá XXX do ruky při masáži, je nelogické, že se přesto znovu objedná na druhou masáž, kde si navíc svlékne kalhotky, aby je neměla od oleje. Obdobné je to, i pokud jde o její tvrzení, že dlouhou část masáže strávila na břiše, kdy usínala, pak začala panikařit, když jí položil lávový kámen na XXX zezadu, kdy uvažovala o tom, zdali není místnost zamčená atd., shledává obhajoba nenormální reakci poškozené, která se následně neváhala otočit a nechat se masírovat v dekoltu.

Ve vztahu k výpovědi poškozené bylo též konstatováno, že svou výpověď mění, kdy si tzv. přidává, neboť na policii hovořila o pěti vteřinách stimulace a u hlavního líčení o patnácti vteřinách. Dle

názoru obhajoby je popis události zkreslen subjektivními dojmy poškozené. V průběhu času si průběh přikresluje, jak ho často interpretovala jiným osobám. V této souvislosti je zmiňováno též, že původně neměla žádné obavy a později jsou tyto obavy značné, dokonce měla uvažovat o tom, že XXX. Nelogické považuje obhajoba i to, že na jednu stranu chce poškozená zabránit, aby se něco takového stalo dalším ženám, ale přesto jde na policii až po půl roce od předmětné masáže. Obžalovaný porovnává výpovědi svědků XXX a XXX s poznámkami poškozené, které jsou založeny ve spisu a dochází k závěru, že zřejmě své znalosti čerpali právě z těchto poznámek. Po právní stránce zde rozebírá obžalovaný skutečnost, že obžalovaný nemohl sledovat své vlastní uspokojení, nebyl ani vzrušený a k tomu je zdůrazňováno, že sama poškozená měla pocit, že jí to spíše dělá jako službu navíc. Sexuální motivace není tvrzena ani obžalobou. Poškozená byla spolupracující a uvolněná. V rámci závěrečné řeči bylo též podotýkáno, že obžalovaný je osobou ve věku XXX a dosud bez stížností klientů.

V rámci doplnku odvolání pak bylo dále poukazováno na citaci vyjádření svědkyně XXX v rámci své výpovědi v čase 1:02:23 hlavního líčení, kde se mimo jiné měla vyjadřovat o tom, že důležité je, aby se to už nikdy nestalo také nikomu jinému, a to má být důvod, proč tu dnes sedíme. Obhajoba z toho dovozuje, že sama poškozená, svědkyně XXX i její XXX mají jakýsi společný záměr a z toho je dovozováno, že nejsou nestranní. Svědkyně XXX navíc dramaturgizuje celou událost, kdy dokonce hovořila o tom, že měl obžalovaný poškozené masírovat i XXX, avšak o tom nehovoří ani sama poškozená ve své výpovědi. Svědkyně XXX v přípravném řízení hovořila o tom, že se poškozená s událostí dobře vyrovnala a u hlavního líčení hovoří o tom, že se s tím vyrovnala těžko a hovoří o období posledního roku. Svědkyně XXX dle názoru obhajoby znevěrohodňuje jeho aktivita s návštěvou obžalovaného v masérském salónu. Obžalovaný shledává rozpor ve výpovědi poškozené v rámci poznámek z XXX 2022, kdy si poznamenala, že si se svědkyní XXX telefonovala až druhý den, avšak při výslechu hovořila o tom, že jí telefonovala ihned po odjezdu od obžalovaného. V této souvislosti je kritizován okresní soud za to, že zamítl důkazní návrh obžalovaného na provedení těchto listinných důkazů.

Celkově dovozuje obhajoba skutečnost, že výpověď poškozené není záměrně nepravdivá, ale je zkreslená s ohledem na specifika její osobnosti, která se projevují právě těmi skutečnostmi, které obžalovaný zdůrazňuje, a proto je možné, že poškozená vnímala možný nechtěný náhodný dotyk XXX jako úmyslnou stimulaci. Obžalovaný odvolacímu soudu navrhl, aby jej obžaloby zprostil.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání. Protože nebyly splněny předpoklady pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumal odvolací soud podle § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly podaným odvoláním dotčeny, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil přiměřeně a odůvodněným způsobem.

O skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení krajského soudu důvodné pochybnosti. V odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud v intencích § 125 tr. řádu vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, jak se vypořádal s obhajobou obžalované a s jeho skutkovými závěry se odvolací soud ztotožňuje, neboť jsou logické a přesvědčivé.

Okresnímu soudu zřejmě nic nebránilo v tom, aby provedl k důkazu i poznámky poškozené, které do spisu založila, ostatně byly součástí spisového materiálu v přípravném řízení, strany řízení se měly možnost s nimi seznámit a zřejmě by stačilo tento důkaz pouze předložit stranám k nahlédnutí, což by nebylo nijak časově náročné. Okresní soud tento důkazní návrh zamítl, což zdůvodnil v odstavci desátém v podstatě vysvětlením o dostatečnosti svědecké výpovědi poškozené a dalších svědků s tím, že obsah tohoto důkazu je stranám znám. Okresní soud tak neodpověděl obhajobě na její argumentaci spočívající v porovnání textu těchto poznámek s výpovědi jednotlivých svědků, kdy je dovozováno, že jednotlivé obraty a struktura těchto poznámek odpovídají svědeckým výpovědím svědkyně XXX a svědka XXX, z čehož je dovozováno, že tito svědci nejsou věrohodní a jsou ovlivněni poškozenou. Druhým argumentem vztahujícím se k tomuto důkazu je pak námitka, že v těchto poznámkách si poškozená poznamenala, že se svědkyní XXX telefonicky hovořila až druhý den, ačkoliv ve své výpovědi tvrdí, že jí volala ihned po opuštění masérského salónu. Neprovedení tohoto důkazu, byť zřejmě nebyl důvod nevyhovět tomuto důkaznímu návrhu a vyhnout se porovnání tohoto důkazu s dalšími důkazy, nepředstavuje závažnější problém pro správnost skutkových zjištění okresního soudu. Tento důkaz je dle názoru krajského soudu důkazem, který v zásadě podporuje obžalobu a výpověď samotné poškozené. Jedná se o typ důkazu, kdy je jasně předvídatelný jeho obsah, neboť se jedná o text, lze tedy hodnotit, jak by takový důkaz při jeho provedení byl významný pro posouzení skutkových zjištění. Tento důkaz krajský soud vnímá jako určitou pomůcku poškozené, která se postupně snažila se situací vyrovnat, činila si jednotlivé poznámky, kde si poznamenala nejen podrobnosti, pokud jde o jednání pachatele a následné jednání své, ale i pocity, jak vnímala tyto události. Do jisté míry se jedná o jakýsi zpětně sepsaný deníček, který popisuje též průběh následujících událostí. Skutečnost, že poškozená si nepoznamenala telefonát, ke kterému došlo ihned po tom, co měl být spáchán trestný čin, nelze přeceňovat. Z výpovědi poškozené i svědkyně XXX je zřejmé, že jí telefonovala již na cestě od obžalovaného po masáži, ale i zároveň druhý den. Jestliže si tuto skutečnost nepoznamenala v původních poznámkách, nelze z toho dovodit nic jiného, než že na to zapoměla, neuvědomila si to, či to v daný okamžik nepovažovala za podstatné. Podstatné je v tomto ohledu vnímat zásadní obsahovou shodu těchto poznámek s výpovědí poškozené, ale i výpovědí dalších svědků. Skutečnost, že tito svědci jsou zároveň blízkými poškozené, neznamená, že jsou nevěrohodní, a to přesto, že by museli být evidentně v denním kontaktu s poškozenou v následujícím období, kdy tato událost byla pro ni významná, bezpochyby ji s nimi sdílela, což do určité míry muselo ovlivnit jejich pozdější výpovědi. Ostatně se jedná o nepřímá svědectví, která právě svědčí na to, jak poškozená událost, u které nebyl další přímý svědek, vnímala a jak ji interpretovala. V případě XXX poškozené, se jedná o osobu, která zřejmě není tak dobře vybavena, pokud jde o vyjadřovací schopnosti, na což svědčí právě jeho svědecká výpověď, která skutečně je podobná textu výpovědi poškozené a jejím poznámkám, ať už jde o strukturu a použité obraty. Může to být způsobeno i tím, jakým způsobem je schopen tyto skutečnosti vnímat

tento svědek z pozice muže. Oproti němu totiž svědkyně XXX byla schopna informace, které zpracovala od poškozené, vyjádřit svými slovy a zde krajský soud nesouhlasí s tím, co uvádí obhájba, že by přebírala způsoby vyjádření poškozené.

Krajský soud neshledává za nevěrohodné svědky XXX a XXX jednak z důvodů uvedených výše a také nepřijímá argument obhajoby ohledně prezentace určitého společného zájmu. Krajský soud to vnímá tak, že společným zájmem blízkých poškozené je i ochrana poškozené a taky zabránění takového počínání obžalovaného vůči poškozené a případně dalším ženám. To, jak poškozená postupovala, nepřipadá krajskému soudu nelogické. Časový odstup byl dán zřejmě úvahou o tom, jak vůbec dále postupovat, kdy zřejmě úvahy směřovaly k tomu, jak závažné bylo vlastně počínání obžalovaného, kdy toto jednání neodpovídalo běžnému vnímání ohledně znásilnění jako závažného trestného činu s ohledem na způsob provedení a bylo bezpochyby složitou otázkou, zdali poškozená chce podstoupit trestní řízení a s tím spojené znovuožívání daných událostí a další nepříjemnosti. Poškozená zřejmě musela vzít odvahu k tomu, aby trestní řízení bylo zahájeno.

Pokud je argumentováno určitou nelogičností jednání poškozené, pak je třeba říci, že se jedná o úvahu akademickou. Na daný případ však není přiléhavá, byť obecně svou logičnost otázky, které si klade obhájba, bezesporu mají. Šlo by zřejmě vymyslet i další logické argumenty k počínání poškozené, jejího XXX, především jaký mělo smysl, aby navštívil obžalovaného, jak jinak by mohlo být vyřešeno to, co se již stalo, co očekával od této schůzky, zdali přiznání obžalovaného, omluvu, slib, že již nic takového neudělá. V daném případě však nelze uvažovat pouze z akademického hlediska na logiku počínání poškozené bez emocí, které jsou zřejmě u poškozené jako ženy, ale i individuálně vzhledem k její osobnosti, velmi specifické. Bezesporu není zřejmě dobrý nápad si na druhé masáži sundat kalhotky, aby se neumastily, pokud zde byl určitý zvláštní pocit z první masáže, kdy se nabízelo řešení použít již kalhotky, které byly od masážního oleje a zřejmě se je již nepodařilo dobře vyprat apod. Stupňované obavy poškozené, pokud jde o osobu obžalovaného, se mohou jevit na první pohled jako zjevně přehnané a nelogické vzhledem k tomu, co se stalo, za jakých okolností. Nicméně to již vůbec nelze hodnotit určitou chladnou logikou, kdy se jedná o specifické pocity dané individualitou poškozené. Tato specifická je projevená ve všech fázích relevantního počínání poškozené v průběhu samotného skutku i v následujícím období. Nelze přehlédnout i určitý prvek naivity, ať již se jedná o svléknutí kalhotek na druhé masáži, tak i úvahu o alternativním řešení situace tím, že si s obžalovaným pohovoří XXX.

Úvaha obhajoby týkající se možného nesprávného vnímání prožitých skutečností a interpretace při použití logiky na úrovni akademických úvah, by mohla být přijatelná, avšak pouze za situace, že zde hovoříme o skutkovém stavu tak, jak jej prezentuje obžalovaný. Zcela klíčovým rozdílem je jeho tvrzení o možném náhodném dotyku genitálu, ať již malíčkem či hranou ruky při masáži třísel, avšak to naprosto nekoresponduje s tím, jak opakovaně konkrétně popisuje klíčové jednání obžalovaného, kterým překročil rámec masáže, poškozená, která to popisuje naprosto shodně jak ve svých písemných poznámkách, tak ve své výpovědi před soudem. Shodně se s tím svěřila svědkyně XXX. Toto jednání poškozená jednoznačně prezentuje jako záměrnou stimulaci XXX, kdy obžalovaný naolejovanou rukou se jí snažil XXX, kdy hovoří o vteřinách (5 resp. 15). Toto jednání muselo být tak intenzivní, že jí vedlo k tomu, aby se ozvala a požádala obžalovaného, aby toho zanechal. Poškozená tedy musela projevit aktivitu k tomu, aby jednání obžalovaného bylo ukončeno. Délka jednání obžalovaného tedy byla odvislá od reakce poškozené. Toto své tvrzení uváděla opakovaně ve své výpovědi, kdy to shodně zopakovala i na závěr spontánní části výpovědi, následně byla konfrontována i s doplňujícími dotazy obhajoby, z nichž bylo zřejmé, že obhájce pochybuje o tom, že se takto události staly a lze říci, že tyto do jisté míry pochybovačné dotazy tzv. ustála, kdy přesvědčivě argumentovala znovu naprosto stejně. Takový popis události vylučuje náhodnost dotyků, svědčí spíše na to, že se obžalovaný nechal situací unést, překročil pomyslnou hranici a naplnil znaky trestného činu, o čemž bude ještě dále hovořeno. Ve vztahu k poškozené je

třeba říci, že se velmi dobře vyjadřuje, umí popsat naprosto přesně a srozumitelně nejen jednání, ke kterému došlo, ale i své vnitřní pocity a tato konzistentnost v popise se prolíná celou její výpovědí a jejími poznámkami.

Okresní soud měl tedy k dispozici věrohodnou výpověď poškozené, kterou náležitě hodnotil. Ta je sice jediným přímým svědkem, ale jsou zde nepřímá podpůrná svědectví dalších dvou osob. Je též zřejmé, že toto jednání vyvolalo určitý následek na psychice poškozené, který je prokazatelný a byl doložen listinnými důkazy. Důkazní situace mohla být teoreticky ještě silnější, pokud by byly důkazně provedené uvedené poznámky poškozené a nabízelo se též vytěžení další masérky poškozené, se kterou o tom hovořila, která se měla zmínit o dalších klientkách, které se zase zmínily jí ohledně toho, proč již nechodí k obžalovanému jako k masérovi. Tyto skutečnosti zřejmě policejní orgán dále neprověřoval, byť zmocněnkyně poškozené mu identifikaci těchto osob poskytla. Poškozená se svým blízkým svěřila v zásadě ihned, jak hovořila svědkyně XXX, tak v podstatě určitým chladným popisem, kdy zřejmě ještě sama nevěděla, k čemu došlo, zdali je to závažné, nechtěla si to připustit a byla to právě svědkyně XXX, která jí musela upozornit na to, že se stalo něco mimořádného, co by řešit měla. Krajský soud proto nemá pochyb o správnosti skutkových závěrů, tak jak je učinil okresní soud, který logickou argumentací vyloučil náhodný kontakt prstů obžalovaného s XXX poškozené.

Okresní soud jednání obžalovaného též správně právně kvalifikoval, kdy nejenže hovořil obecně v rámci trestněprávní teorie a rozhodovací praxe vyšších soudů, ale následně i podřadil konkrétní prokázané jednání obžalovaného pod příslušné znaky skutkové podstaty daného trestného činu a vyjadřoval se i k námitkám obhajoby týkající se znaků zneužití bezbrannosti. Je pravdou, že okresní soud do jisté míry presumoval skutečnost, že obžalovaný jednal, aby ukojil svůj sexuální pud, nicméně to vzhledem k okolnostem, jak bude dále zmíněno, byl postup zcela správný. Nyní posuzovaný případ není v praxi ojedinělým případem, kdy mělo dojít ke znásilnění pachatelem v pozici maséra. Lze dohledat rozhodnutí, která mají vztah k nyní projednávané věci, ostatně tak bylo stranami řízení již učiněno, kdy krajský soud může doplnit rozhodnutí Nejvyššího soudu, které v poslední době bylo vydáno právě v souvislosti s rozhodovací praxí zdejšího krajského soudu a jedná se o rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2022 sp. zn. 11 Tdo 453/2022.

Zcela správně a v souladu s rozhodovací praxí vyšších soudů byla posouzena otázka zneužití bezbrannosti. Poškozená vyhledala profesionála v daném oboru, jehož předmětem činnosti je fyzioterapeutické blahodárné působení na lidské tělo pomocí masáže, kdy dojde k uvolnění těla a zlepšení obtíží, které takový člověk má. V takových situacích se stává, že muž v pozici maséra, se intenzivně dotýká ženského těla z těchto uvedených důvodů, zcela mimo jakoukoliv sexuální rovinu. Klient spoléhá na profesionalitu a je zde značný prvek důvěry v této jinak intimní situaci. Logicky je potřeba, aby tělo klienta bylo téměř celé odhaleno. Dochází k uvolnění a relaxaci a ostražitost klienta je zmírněna na minimum. V této situaci má masér před sebou obnažené ženské tělo, avšak právě pouze s ohledem na specifickou dané situace. Má možnost se toho těla dotýkat, což je mu umožněno právě těmito okolnostmi. Klient, v tomto případě žena, má možnost zabránění jakémukoliv nežádoucímu jednání, které není předpokládáno, zcela minimální.

Za těchto okolností obžalovaný zneužil situace, dopustil se krátkodobého jednání, které je možno podřadit pod pohlavní styk, což v daném případě není sporné, kdy takováto byť krátkodobá XXX byla opakovaně judikována, že se o pohlavní styk jedná a v tomto ohledu nejsou žádné odvolací námitky. Tomuto krátkému počínání obžalovaného v podstatě nemohla poškozená nijak zabránit, obžalovaný zneužil dané situace, kdy hluboká relaxace poškozené byla významná právě pro její faktickou bezbrannost.

Krajský soud zcela chápe pocity poškozené, o kterých hovoří, které nelze posuzovat z pohledu akademických úvah či chladné logiky. Zde je zásadní subjektivní vnímání okolností z pohledu ženy v této podřízené pozici. Obavy, které poškozená uváděla, skutečnost, že nechtěla věřit tomu, že se

děje něco špatného, neznala obžalovaného, nevěděla, co jí může ještě hrozit, jsou zcela pochopitelné. Doplnit je třeba, že to byla nakonec poškozená, která v podstatě jednání obžalovaného ukončila tím, že se opatrně ozvala, volila slova taková, aby u obžalovaného nezpůsobila násilnou reakci. Byla totiž konfrontována s tím, že zneužil situace, přestal být profesionální, přestal se chovat jako masér, zcela záměrně zasáhl do její intimní sféry v sexuální oblasti. Za těchto okolností nemohla poškozená vyloučit, že se bude jednat o násilníka, který provede něco horšího. Až po chvíli si uvědomila, že není u opravdového profesionála, ale u člověka, který je schopen zneužít této situace k vlastnímu uspokojení.

Obdobné pocity byly shledávány u poškozených žen i v jiných případech, kdy lze právě zmínit uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu 11 Tdo 453/2022 a toto rozhodnutí v této souvislosti použít i k otázce sexuálního motivu obžalovaného, který je zde presumován. Není totiž presumován obecně, ale na základě skutkových okolností, které byly prokázány. Obžalovaný nečekaně započal s jednáním, které nijak nesouviselo s činností, ke které byl oprávněn a kterou po něm klientka požadovala. Toto jednání bylo nežádoucí a neměl k němu žádný jiný důvod. Toto jednání lze hodnotit i jako snahu o vzrušení poškozené s tím, že u heterosexuálního muže dráždění pohlavních orgánů ženy lze takto posuzovat. Sama poškozená to vnímala jako určitou záměrnou činnost nikoliv jako nějaký letmý náhodný dotek. Takovéto jednání je možno vzhledem k těmto okolnostem hodnotit jako jednání směřující k uspokojení sexuálního pudu, a to aniž by bylo prokázáno, že došlo k sexuálnímu vzrušení pachatele. Skutková okolnost náhodného dotyku byla vyloučena provedeným dokazováním a nelze si představit žádný jiný než právě sexuální motiv obžalovaného, který byl konfrontován s téměř o 30 let mladší nahou a v tomto ohledu dostupnou ženou, kdy této situace k vlastnímu uspokojení zneužil. O správnosti právní kvalifikace ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku proto krajský soud nemá pochyb.

Okresní soud nepochybil ani v otázce trestu. Potrestání obžalovaného mírným výchovným trestem podmíněného odsouzení při spodní hranici zákonné trestní sazby s relativně krátkou zkušební dobou je odrazem skutečnosti, že obžalovaný je osobou bezúhonnou a že charakter jeho jednání podřaditelného pod danou skutkovou podstatu je typově spíše mírnější oproti jiným případům.

Okresní soud zcela správně postupoval, i pokud jde o požadavek na náhradu nemajetkové újmy, kdy se krajský soud zcela ztotožňuje s rozsáhlým odůvodněním této otázky v odstavci osmáctém. Zpravidla každý takový zásah do osobnostní sféry ženy v oblasti sexuální, je způsobilý k vzniku nemajetkové újmy ve smyslu § 2957 obč. zákoníku, neboť žena má právo rozhodovat o svém těle, o svém sexuálním životě a takový zásah je pro ni velmi ponižující. V případě daného trestného činu je rozsah náhrad velmi rozdílný, neboť jsou zde skutečně značné rozdíly v charakteru a závažnosti zásahu do osobnostní sféry poškozených. V daném případě se už jednalo o případ, kdy nepostačí skutečnost, že odsouzený byl uznán vinným, došlo k nějakému společenskému odsudku jeho jednání a je potřeba odškodnit poškozenou i finančním způsobem. Obecně vzato náhrady nemajetkové újmy v případech, když nestačí jiné, než finanční zadostiučinění již v určitých spodních hranicích neklesají pod rozsah mezi 50 000 až 100 000 Kč a spíše se blíže k částce kolem 100 000 Kč, kdy jako pomocné kritérium můžeme brát stanovení škody nikoli malé a škody větší, neboť s ohledem na ekonomický vývoj v České republice, inflaci a další ukazatele, jen takovou částku spíše se blíží výši 100 000 Kč je už možno vnímat jako určitou zásadní částku, která může nějakým způsobem částečně vynahradit poškozené ten negativní prožitek, který jí obžalovaný způsobil. Jestliže za těchto okolností okresní soud dovodil za přiměřenou částku 70 000 Kč, lze to považovat za výši spíše minimální, a to i přesto, že se nejednalo s ohledem na konkrétní právní kvalifikaci o jednání závažnějšího charakteru. Ostatně v takovém případě bychom hovořili o částkách v řádu mnoha stotisíců Kč, které jsou obvykle přisuzovány. Stanovení výše náhrady ve výši 70 000 Kč je spíše mírnější a tudíž pro obžalovaného výhodné a s ohledem na přezkum pouze k odvolání obžalovaného se s touto výší i krajský soud ztotožňuje.

Z výše uvedených důvodů krajský soud odvolání obžalovaného jako bezdůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 11. října 2023

JUDr. Šárka Pfeiferová v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda